

ת"פ 60933/12/17 - מדינת ישראל נגד ברק כהן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 60933-12-17 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת אדנוקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברק כהן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קורל בר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד גיל אדלמן

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא מטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**"), בכך שביום 12.6.17 בשעה 16:30 לערך בחוף פלמחים, דרומית לסוכת המציל, החזיק הנאשם ביד אחת סכין בעלת ידית עץ שאורכה 17 סנטימטרים ובידו השנייה גרזן.

גדר המחלוקת

2. הנאשם הודה שהחזיק בסכין ובגרזן וטען שהחזיק בהם "לצורך עיסוקיו" מאחר שבאותה תקופה התגורר בחוף הים.

3. נוכח גדר המחלוקת נשמעו ראיות הצדדים. מטעם המאשימה העידו, מר עודד טקסל, מר בוריס קריפק, מר אורי בובליל והשוטרים נתן אל תמנה וגלעד קליין. כן הוגשו הראיות **ת/1** - **ת/8**.

מטעם ההגנה נשמעה עדותו של הנאשם.

4. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנאשם החזיק בסכין וגרזן בחוף הים, וכי הוא מתגורר באוהל בחוף פלמחים במרחק של כמה מאות מטרים מהמקום בו נתפס עם הכלים.

דין והכרעה

5. כידוע, נאשם לא יורשע אלא אם אשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

6. סעיף 186(א) לחוק קובע כך "המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים".

7. על פי לשון הסעיף על המאשימה להוכיח את היסוד העובדתי, כי הנאשם החזיק חפץ העונה להגדרה של סכין מחוץ לביתו או חצריו (ע"פ 7848/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.09), פסקה 3) (להלן: "עניין פלוני"). עצם ההחזקה היא שלא כדין אלא אם הוכיח המחזיק, כי החזיק בסכין למטרה כשרה. הנטל הוא על המחזיק.

על הנאשם למסור גרסה קונקרטית לשימוש ולא תיאור שימוש אפשרי בלבד (ע"פ (ת"א) 7715/09 מדינת ישראל נ' שניידרמן (16.12.09)).

החוק לא מבחין בין מי שגר בבית לבין דר רחוב לעניין החזקת הסכין ונטל הראיה להוכיח שהחזקתם כשרה היא על המחזיק.

בעניין פלוני נקבע כי הנטל על המחזיק הוא "בדרגת מאזן הסתברויות. דהיינו עליו להוכיח כי הגרסה לפיה הסכין הוחזקה לשם מטרה כשרה הינה גרסה עדיפה" ולא די לעורר ספק סביר (פסקה 19).

עוד נקבע בעניין פלוני "אם כן, משקלן המצטבר של כל האינדיקציות אשר נבחנו לעיל מחייב את המסקנה אליה הגיע בית המשפט קמא, כי נטל ההוכחה שהחזקת הסכין הייתה למטרה כשרה הוא על הנאשם וכי נאשם לא יצא ידי חובתו אם לא עלה בידו להוכיח טענה זו במידה של מאזן ההסתברויות. למסקנה זו מובילים לשון החוק, אופי העבירה, מבנה העבירה, מיקום העבירה בחוק העונשין, תכלית העבירה ושיקולי המדיניות האופפים את הסוגיה דנן..." (פסקה 21).

8. לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות, הוכח, כי הנאשם החזיק בסכין וגרזן ולא עלה בידי הנאשם להוכיח, כי החזיקם למטרה כשרה.

9. אורי בובליל, הוא המודיע שהתקשר למשטרה. באותה תקופה עבד באבטחה בבי"ח קפלן.

העד ואחרים ישבו בחוף, כשבאו ללכת ראו דמות עם סכין וגרזן. הדבר היה נראה להם מוזר. תוך כדי יציאה מהמקום הם שמעו "צעקות איזה שהן אמירות" של הנאשם ולכן הוא התקשר למשטרה ודיווח על האירוע (עמ' 17 שורות 21-23). בהמשך הוסיף שהנאשם מלמל "אפה המניאק אפה הוא. אני אזיין אותו וכאלה. לא יודע... אבל להגיד בדיוק היום אני לא יודע להגיד מה הוא אמר בדיוק" (עמ' 18 שורות 6-7). בהמשך הוסיף,

שזה לא היה מלמול אלא צעקה ולכן שמע את הדברים של הנאשם. התיאור שמסר על הנאשם היה שהוא שחום ורזה, ותיאר גם את הבגדים שלבש והוסיף "הוא לא היה נראה שהוא מפוכח" וכן "מוטרד כזה קצת מתנדנד..." (עמ' 17 שורות 36-38).

העד היה במרחק של 50 מטרים מהנאשם. בהמשך אישר שייתכן שהמרחק ביניהם היה 40, 50 מטרים. הנאשם הלך מכיוון סוכת המציל לכיוון דרום.

הנאשם לא הלך לכיוון אדם ספציפי אלא מצפון לדרום. לא ראה שניים שרבים ביניהם אלא רק את הנאשם צועק לבדו "אפה המניאק" (עמ' 19 שורות 3-4). העד העריך שהנאשם שיכור רק על פי שפת גוף ולא מפני שהריח אותו.

העד שוחח עם השוטר בטלפון ולא פגש אותו בחוף. לגבי רישום השוטר, כי העד מסר שהנאשם אמר את המילים "אפה הוא אני אהרוג אותו", השיב שאם השוטר אמר זאת, אזי העד מאשר את הדברים אבל אינו זוכר להגיד (עמ' 18 שורות 15-16).

10. משיחת העד בובליל למוקד 100 והתמלול (ת/2) עלה שזה דיווח על אדם שמסתובב עם סכין ביד אחת וגרזן ביד השנייה. המודיע מסר תיאור כללי לרבות פרטי לבוש של הנאשם.

11. **עודד טקסל**, מנהל תחנת הצלה ברשות הטבע והגנים. הוא עובד בתחנת ההצלה 15 שנה והיה בתחנה בעת האירוע.

הנאשם התהלך עם גרזן ביד, מראה לא שיגרתי בחוף הים. הליכתו עם הגרזן הייתה הפגנתית, אף שהעד לא זכר להדגים. כשראה את הדבר, הוא התקשר לבוריס שהוא פקח בחוף והעביר אליו את הטיפול. בוריס הגיע אל הנאשם. הנאשם הלך מצפון לדרום וחזר ואז בוריס הגיע אליו. לא היו הרבה אנשים בחוף באותה שעה. היה לנאשם משהו מאחור אבל לא יודע מה, שפת הגוף שלו נראתה מוזרה. זה היה משהו מוחצן ולא ברור למי זה היה מופנה.

הוא מכיר את בן זמרה שמתרחץ בחוף קבוע ויש לו אוהל, שם הוא ישן. האוהל שלו נמצא 250 מטרים דרומית לתחנת ההצלה. את הנאשם הוא ראה בפעם הראשונה.

העד אישר שיש מקומות שהוא אינו יכול לראות מתחנת ההצלה בה הוא יושב למשל חוף הדייגים. העד לא יודע מאפה הגיע הנאשם ויכול לציין רק את הנקודה בה הבחין בו. התחנה סגורה וממוזגת, הוא רואה את הנעשה בחוף אך לא שומע את הדברים.

עצם ההליכה הייתה מוזרה בנוסף לאחיזה בגרזן אבל לא היה עוד משהו.

העד שירטט את מיקום תחנת ההצלה, האוהל של בן זמרה וכיוון הליכתו של הנאשם עם הגרזן (ת/6).

12. **בוריס קריפק**, מנהל עבודה בגן לאומי חוף פלמחים.

עמוד 3

ביום האירוע העד קיבל הודעה מעודד טקסל וממנהל הגן הלאומי על אדם עם גרזן בידו. העד הנחה את אחד הפקחים לגשת אל הנאשם אך לא ליצור מגע עד להגעת המשטרה.

העד מכיר את הנאשם כשנה, כי הוא שוהה קבוע בחוף ויצא להם להיפגש כמה פעמים. הוא מכיר את בן זמרה שגם הוא שוהה קבוע בגן הלאומי, הוא הקים מאהל בחוף ושוהה שם את רוב זמנו. גם הנאשם נמנה על השוהים במאהל אך מחוץ לגן הלאומי.

הנאשם נמצא 500 מטר צפונה מתחנת ההצלה ובן זמרה 300 מטר דרומה מתחנת ההצלה.

עודד טקסל מסר לו שהוא מזהה צפונית לתחנת ההצלה אדם עם גרזן.

העד מסר שהיו איומים על בן זמרה ככל הנראה אך בן זמרה לא העיד ולא מיוחסת לנאשם עבירה של איומים.

העד ניגש עם השוטרים למקום עליו תצפת אחד מפקחי הגן הלאומי ומצאו את הנאשם בחברת צעירים בנסיבות חברתיות. לא מצאו על הנאשם הגרזן והסכין אלא אחרי שפנה אליו השוטר והוא הודה שהם מתחת למחצלת.

העד אישר שמסר בחקירתו, כי הנאשם לא נראה לו מסוכן.

13. **השוטר גלעד קליין**, דו"פ ודו"ח עיכוב הוגשו חלף חקירה ראשית.

העד נסע למקום עם הפקח, היו שם ארבעה נערים והנאשם ישב מטר וחצי מהם לכיוון המים.

הנאשם לא ניסה להסתיר את הסכין והגרזן.

לגבי גרסת הנאשם שנרשמה בדו"ח העיכוב, העד אינו זוכר אם הנאשם מסר לו בעת כתיבת הדו"ח או שהעד ציטט מדו"ח את מה שמסר לו הנאשם בדרך לתחנת המשטרה.

אישר שהנאשם מסר לו, כי הסכין בשביל לחתוך פירות והגרזן בשביל לחטוב עצים.

מדו"פ של העד (7/ת) עלה שהמודיע מסר לו שהנאשם צעק "אפה הוא אני יהרוג אותו". בוריס מסר לו שלנאשם ולבן זמרה סכסוך. הנאשם ישב עם ארבעה נערים וכוס בירה בידו. ליד הנאשם היו גרזן וסכין. בדרך לתחנת המשטרה הנאשם מסר שהוא מסוכסך עם בן זמרה שכינה את אמו "שרמוטה". הנאשם מסר שהלך עם הסכין בשביל לחתוך פירות ועם הגרזן כדי לחטוב עצים.

בדו"ח העיכוב (8/ת) נרשם מפי הנאשם "**סכין לפירות וגרזן לחתוך עצים למדורה בלילה**".

14. **השוטר נתן אל תמנה**, גבה את הודעת הנאשם (3/ת). כל מה שמסר הנאשם הוא רשם ובסוף הנאשם חתם על החקירה. הנאשם מסר לו שאמו נתנה לו את הסכין באותו היום לחיתוך מלונים. הוא התקשר לאמו של הנאשם וזו מסרה שזה לא נכון ולא הסכימה להגיע למסור עדות בטענה שהיא אישה מבוגרת.

הוא זימן למסירת עדות את המציל, הפקח והמודיע. היו עדים נוספים שלא רצו למסור עדות.

העד מסר שלא התרשם שהנאשם היה שיכור, אחרת היה רושם זאת. העד אישר שהנאשם מסר שהוא מתגורר כ- 4 חודשים בחוף פלמחים אך אינו זוכר אם הנאשם אמר לו שהוא דר רחוב.

העד אישר שבן זמרה לא רצה למסור עדות וכי טען שלא אוים על ידי הנאשם.

לגבי שורה 43 בחקירת הנאשם מסר שייתכן שהיה צריך להיות סימן שאלה אחרי המילים "אני איש אלים".

15. **הנאשם** בעדותו מסר שהוא גר שנתיים בחוף פלמחים באזור של חוף הדייגים, כך שהתגורר שם במועד ביצוע העבירה. הנאשם אישר שהיה לו עימות עם בן זמרה שגר בחוף המוסדר, אבל זה היה בצחוק בקשר למשחק שש בש, וכי בן זמרה נפגע מהנאשם קילל אותו ואמר לו לעזוב את המקום והנאשם הלך משם.

הנאשם אישר שהלך עם סכין וגרזן בחוף. הוא חי בטבע מבחירה, מאחר שאינו רוצה לגור עם אמו, איתה הוא לא מסתדר.

לאחר שגנבו לו את הגנרטור הוא החל לחטוב עצים "אני חי בטבע חוטב עצים כמו שעשו אבותינו (צוחק) אותי זה מצחיק" (עמ' 23 שורה 4 וכן עמ' 24 שורה 4).

הסכין משמשת אותו כדי "**לחתוך פירות סלט ולמרוח** אין לך במטבח סכין? מכין לעצמו אוכל צריך לאכול הבן אדם" (עמ' 23 שורה 10 וכן עמ' 24 שורה 6).

גרסה זו של הנאשם לשימושים בסכין ובגרזן שונה מזו שמסר בחקירתו הנגדית ובחקירתו במשטרה (ת/3), כפי שיפורט בהמשך.

הנאשם לא הכחיש שמלמל דברים "כנראה ראה אותי מדבר עם אלוהים או משהו, אולי חזרתי על איזה שיר אני זמר..." (עמ' 23 שורה 12).

הנאשם הכחיש שאמר שיהרוג מישהו או כינה מישהו מניאק, לא קילל ולא ניבל פיו, הוא אדם דתי ומקפיד על השפה בה הוא משתמש.

הוא ישב עם חבורה של צעירים שזיהו אותו בשל שיר שפרסם באתר יוטיוב והציעו לו להצטרף אליהם לבירה. הגרזן והסכין היו לצידו. הוא הולך מוזר בגלל פציעת ירך מתאונה בצבא.

בחקירתו הנגדית, הנאשם אישר את האמור בשורה 17 לחקירתו ת/3, לפיה אמו הביאה לו את הסכין באותו היום. כשהוטח בו שאמו לא זוכרת מקרה בו הביאה לו סכין ולא פגשה בו באותו היום ולא הביאה לו פירות השיב שיש לה בעיות בזיכרון. לדבריו היא הייתה אצלו עם שני בניו והביאה לו פירות.

לדבריו אמו נבהלה ונלחצה כשהתקשרו מהמשטרה.

בן זמרה גר בחוף המוסדר שבשליטת הפקחים והנאשם בחוף הלא מוסדר. האוהל של הנאשם נמצא צפונית לתחנת ההצלה ואילו האוהל של בן זמרה דרומית לתחנה.

הנאשם אישר דין ודברים עם בן זמרה בשעות הצהריים המוקדמות, אך השוטרים הגיעו יותר מאוחר בשעה 15:00 בערך.

לדבריו, הוא חוטב עץ שיטה שמתייבש "חותך את השורשים ומשתמש" (עמ' 15 שורות 20-21), כדי להבעיר אש. הוא חטב עץ בבוקר כדי להכין קפה (עמ' 25 שורה 31). משמע הנאשם לא היה צריך את הגרזן בשעות הצהריים בהם נתפס כדי לחטוב עצים.

לדבריו, הוא לא הסתיר את הסכין והגרזן, יכול להיות שהתיישב עליהם. לגרזן יש ערך סנטימנטלי והוא אצלו מגיל 18.

לשאלה מדוע הסתובב עם הגרזן וגם הסכין יחדיו הסביר "אין לי ארון מטבח שאשים את הכלים אני יוצא החוצה אני לוקח איתי אני לא רואה בזה פסול עכשיו שהבנתי מה קרה ויש משפט אני לא לוקח" (עמ' 26 שורות 14-15). הוטח בו שהשוטר לא ראה מלונים במקום בו נתפס והשיב שאלה היו בצידינית ב"זולה" 300 מטרים צפונה היכן שהקרוואנים, והוסיף שיש לו כמה "זולות" בחוף (עמ' 26 שורות 24-28). מדובר בגרסה שעולה לראשונה על ידי הנאשם לגבי מקום המצאות המלונים ושיש לו מספר "זולות". לדבריו "לפעמים יש ענף אני חותך אותו... אף פעם לא ראיתי משהו חריג בנשיאת סכין. בשבילי סכין זה לחיתוך פירות" (עמ' 26 שורות 29-30).

לגבי הסכין והגרזן הנאשם אישר שהחזיק אחד בכל יד והידיים היו לצידי הגוף (עמ' 27 שורות 18-26).

אמו הביאה לו את המלונים בשישי או בשבת, היא באה אליו כל שבת לבקר. הוא נתפס במרחק 500 מטרים מהאוהל של בן זמרה. הוא הלך מצפון לדרום לחפש עץ שעקרו אותו (עמ' 28 שורה 17). אם היה בדרכו לחטוב עצים, משמע שבשלב זה לא היה לו כל צורך בסכין.

הנאשם הכחיש שהחזיק בסכין וגרזן כדי ללכת "לסגור חשבון" עם בן זמרה כי קילל את אמו. הכחיש שצעק שיפגע בבן זמרה.

16. בחקירת הנאשם במשטרה (ת/3) הוא מסר שהוא גר בחוף פלמחים כארבעה חודשים. אישר שהיה לו ויכוח עם בן זמרה שקילל את אמו ואמר לו לעזוב את המקום "אני הלכתי משם לעניינים שלי לחטוב עצים ולחתוך מלון, אמא שלי באה אלי היום הביאה שני מלונים וסכין מטבח" (שורות 14-18). הכחיש שצעק ש"הרוג אותו".

הודה שהחזיק סכין וגרזן והסתובב איתם כי "אני חי בטבע זה בשביל שאני אוכל לחטוב עצים ולעבוד עם הכלים הללו" (שורה 35).

בין גרסתו של הנאשם בעדותו בפניי לזו שנמסרה בחקירתו, ת/3, ישנו פער באשר להסברים שנועדו לבסס, כי החזקת הסכין והגרזן היו למטרה כשרה.

17. ממזכר של השוטר יוסף עמר (ת/1) עלה שהם הגיעו למקום בעקבות דיווח על אדם שהולך עם סכין וגרזן. הפקחים הצביעו על הנאשם שישב עם כמה צעירים "והגרזן והסכין בצד על החוף".

18. מאסופת מזכרים (4/ת) עלה ששוחחו עם אמו של הנאשם ביום 15.8.17 וזו מסרה שלא ראתה אותו ביום 12.6.17 ולא מסרה לו דבר והוסיפה שאינה מוכנה למסור עדות. בשיחה נוספת עם אמו של הנאשם ביום 21.11.17 מסרה שאינה זוכרת שהביאה לו סכין או פירות וסירבה למסור עדות.

ביום 18.6.17 שוחחו עם בן זמרה וזה הכחיש קשר עם הנאשם ואיומים כלפיו וסירב למסור עדות. ניסיונות נוספים ליצור קשר עם בן זמרה לא צלחו.

ארבעת הצעירים שנמצאו בחברת הנאשם סירבו למסור עדות, כל אחד מסיבותיו שלו.

19. הסכין והגרזן הוצגו בפניי וכן הוגשו תמונותיהם (5/ת).

20. הנאשם מסר מספר גרסאות לגבי מטרת החזקת הסכין והגרזן, בשל חוסר העקביות והסתירות שעלו מהן לא נתתי בהן אמון ולכן לא עלה בידי הנאשם להוכיח שהחזיקם למטרה כשרה.

בהזדמנות הראשונה מסר הנאשם לשוטר קליין (7/ת-8), כי הסכין היא לחיתוך פירות והגרזן כדי לחטוב עצים.

בהזדמנות השנייה, בחקירתו במשטרה (3/ת) מסר הנאשם, כי החזיק בגרזן כדי לחטוב עצים ואת הסכין הביאה לו אמו ביחד עם מלונים והוסיף שהחזיק בהם ככלים לחטוב עצים וככלי עבודה.

בחקירתו הראשית מסר הנאשם, כי הסכין נועדה לחיתוך פירות ושימושי מטבח ולא הזכיר, כי אמו הביאה לו את הסכין יחד עם מלונים. הגרזן הוא כדי לחטוב עצים.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם את שמסר בחקירתו 3/ת, כי הסכין הובאה על ידי אמו עם המלונים. עוד מסר שהוא חטב עצים בבוקר האירוע כדי להכין קפה ולכן תמונה שהיה בדרכו לחטוב עצים שוב בצהריים. יצוין, כי ב-8/ת נרשם מפי הנאשם שהחזיק בגרזן לחטוב עצים למדורה בלילה. כאשר נשאל מדוע הסתובב עם הסכין והגרזן יחד השיב שזה בגלל שאין לו מטבח ולכן הוא נושא אותם עמו. גרסה שונה מזו שמסר בחקירתו הראשית.

המבחן החל על החזקה מחוץ לבית או לחצרים יחול גם על החזקה מחוץ לאוהל, מקום משכנו של הנאשם. הסכין והגרזן נתפסו על הנאשם במרחק של למעלה מ-250 מטרים מהאוהל שלו. בנסיבות אלה, אם הנאשם היה בדרכו לחטוב עצים אין הסבר למה החזיק בסכין. אם הנאשם היה בדרכו לחיתוך מלונים, אזי לא היה לו צורך בגרזן. הנאשם אחז בידו האחת בסכין ובידו השנייה בגרזן והלך בחוף הים כשאלה לצידי גופו ולא נשא אותם בתוך תיק עם יתר חפציו שחשש לגניבתם בהיותו דר רחוב ולא הצביע על שימוש קונקרטי לכל אחד מהם שיהיה בהם להסביר הימצאות השניים בידיו מחוץ לבית או לחצרים. משאחז הנאשם בשניהם והסביר בחקירה הנגדית, כי הוא נושא את שניהם מחוץ לאוהל מאחר שאין לו מטבח, הרי שלא ניתן לקבל הסבריו שמדובר במטרה כשרה.

21. ההגנה הפנתה לפסק הדין בת"פ 24841-07-13 **מדינת ישראל נ' גטהון** (24.12.15) ולא מצאתי לגזור ממנו לעניינו של הנאשם בפניי. בפסק הדין שם דובר בסכין לחיתוך קרטונים שנמצאה בכליו של הנאשם שטען שהוא משתמש בה לחיתוך קרטונים עליהם הוא ישן כדר רחוב. בעניינינו, הסכין והגרזן לא נתפסו באוהל ולא במהלך ביצוע אחד השימושים להם טען הנאשם, חיתוך פירות או בעת שחטב עצים. הנאשם נתפס עם הכלים בעת שישב לשתות בירה עם צעירים לאחר שנצפה הולך עם הכלים בחוף הים ולא עלה בידו להוכיח שהחזיק

בהם למטרה כשרה.

22. נוכח כל המפורט לעיל, לא עלה בידי הנאשם לשכנע ברמת מאזן הסתברויות, כי החזיק בסכין ובגרזן למטרה כשרה.

לסיכום

23. הוכח בפניי כי הנאשם החזיק בסכין ובגרזן עת התהלך בחוף הים בפלמחים. הנאשם לא הציג גרסה עקבית להימצאותם של אלה בידיו ולכן דחיתי גרסתו, כי החזיק בהם למטרה כשרה ועל כן אני מרשיעה אותו בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ט, 19 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.